

Släktregister (Utgående från Ola Nyström f.1/12 1857.)

Farfar Per Ohlsson N. f.i Frenninge 15/2 1807

dragon för rusthället n:r 56 Sallerups skvadron från d.
22/11 1828, blev berättigad till underhåll ur Vadstena
krigsmanshuskassa Generalmönstringsplatsen Ljumbyhed
d.11/6 1859, död i Farhult 3 apr. 1880. Dess son Lars
död i Farhult i unga år.

Farmor Elna Håkansdotter f. i Vebäck död i Farhult 3/4 69.

Far Per Nyström f.i Farhult d.28/8 1832. d.i F. d.29/1
1915 82 år 5 mån. 1 dag.

Mor Anna Trulsdotter f.i St. Långaröd 3/10 1824. d. i F.
d. 25/10 1905. 81 år 1 mån. 24 dagar.

Svärmor Bengta Håkansdotter f. i Pärup d. 24/7 1842
död i St. Långaröd 26/12 1911. 73 år 5 mån. 2 d.

Svärfar Per Trulsson f. i St. Långaröd d 3/10 1826 död
i St. L. 15/2 1914. 88 år 4 mån. 14 d.

Håkan Tågström (Ola Nyströms kvinnas morfar) f.d. 20/9
1811 död d. 5/11 1902.

Hustru Hanna Persdotter f.i Pärup.

Gubbens fader Anders Tågström (dragon) f. i Tågarp, dog
i

3645

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

i Finska kriget 1813 vid 40 års ålder.

Broder Lars f.d. 17/12 1864 d.d. 1/6 1869.

Nils " " 8/6 1860 10/6 prästvigd i Växjö
domkyrka 19..

Sven f. 11/3 1862

Sigfrid f. 1902 gift 19..

17. Bättre fattig med ära, än rik med skam.
18. Den är rik, som ingen skuld har.
19. Den som tvivlar, att Gud är, kan även tvivla, om solen finnes.
20. Den som sparar riset, älskar ej barnet.
21. Den som vill hava kärnan, måste först bita nöten.
22. Den något gott har lärt, blir mycket gott beskärt.
23. Den hund man måste tvinga till skogs, biter ej många djur.
24. Den själv har riktigt lärt, kan riktigt lära andra.
25. Den som ej tager vara på styvern, får ingen daler.
26. Den som har maten på bordet och går hungrig bort, får skylla sig själv.
27. Den gråter aldrig guld, som aldrig guld ägde.
28. Den tar sig alltid fram, som något lärt och något kan.
29. Den som först kommer till kvarns, får först malet.
30. Den som har många järn i elden, bränner några.
31. Det hus är ej utan kval, där hanen kacklar och hönan gal.
32. Det man äter ur grytan, får man eke på fatet.
33. Det är lätt att simma, när en annan håller upp hakan.
34. Det drucken gör, får nykter gälda.
35. Det fordras en stark rygg för att bära goda dagar.
36. Det kostar möda att lära, men skaffar nöje och ära.
37. Det orätt fås, med sorg förgås.
38. Där du intet sätt, får då intet skörda.

39. Där mycket tages, ses många hål.
40. Därför har smeden tänger, för att han ej skall bränna sina händer.
41. Du bör äta för att leva, och icke leva för att äta.
42. Eget beröm luktar illa.
43. Emot en järskodd häⁿl sätt fram en udd av stål.
44. En viss fred är bättre än en oviss seger.
45. En svala gör ingen sommar.
46. En mulen morgon gör en klar dag.
47. En narr kan fråga mer än tio vise kunna svara.
48. En hand tvättar den andra, och de bli båda rena.
49. En gång skyldig sedd, blir tio gånger misstrodd.
50. Ett skabbigt ~~NT~~ får smittar ofta hela hjorden.
51. Falskhet slår sin egen herre på nacken.
52. Fattigmans korn växer alltid tunnt.
53. Fem sinnen: fem dörrar ~~f~~ör synden.
54. Gamla vägar och gamla vänner svika icke gärna.
55. Gärna och snart givet är dubbelt givet.
56. Girig buk blir aldrig full.
57. God granne är halva livet.
58. God vilja drager lasset till bys.
59. Grann klädsel mördar tiden.
60. Hitta och tiga därmed har tjuven i barmen.
61. Hungrig mage är bästa kock.

62. Vad du kan göra i dag, uppskjut ej tills i morgon.
63. Hållt det träd i ära, som du har skugga av.
64. Icke allt är gott i magen, som smakar sött i munnen.
65. I källan smakar vattnet bäst.
66. I vilket finger man skär sig, blöder det.
67. Illa knarrar osmord vagn.
68. Ingen föda utan möda.
69. Ingen för gammal att lära.
70. Ingen sak så ringa, att den ej duger till något.
71. Ingen större skam än att intet vilja lära.
72. Ju flera kockar, ju sämre soppa.
73. Nöden har ingen lag.
74. Som man kokar får man äta.
75. Man ~~XXXXX~~ bör ej sälja huden, förrän man skjutit björnen.
76. Alla vilja väl plocka till byk, men icke till bak.
77. Barn gör så i by som hemma vant.
78. För tidig herre blir länge dräng.
79. Bättre mat än målad vägg.
80. Lång sömn gör ingen vis.
81. Tala utan att tänka är att skjuta utan att sikta.
82. Om du vill bliva väl betjänt, så pass upp på dig själv.
83. Den som ej kännes på sig själv, kännes på sitt sällskap.
84. Den som säger allt vad han vill, får ofta höra vad han icke vill.

85. Lat man får mager kål.
86. När brunnen är torr, vet man dess värde.
87. Där geten är bunden, där gnager hon.
- 2 88. Ett träd, som man ofta flyttar om och ett hushåll, som ofta flyttar, få aldrig trevnad.
89. Ljuset brinner ej längre än vecken räcker.
90. Det ryker sällan ~~XXX~~ av branden, om det ej varit eld ihonom.
91. Skabbig häst tål ingen skrapa.
92. När äpplet blir moget, faller det.
93. Den som inyet förstår har snart sagt allt vad han vet.
94. Den late som lever av hoppet, löper fara att dö av hunger.
- 2 95. Mången vet ej vad han vill, och villej vad han vet, ty vintern är för kall och sommaren är för het.
96. Det tomma kärilet giver vanligen ett starkare ljud.
97. Sovande räv får ingen gås.
98. Fjäska mindre, så uträttar du mera.
99. Ärlighet varar längst.
100. Gör aldrig själv, vad du ogillar hos andra.
101. Husbondens öga gör ofta mera än hans bägge händer.
102. Lättja medförer ledsnad och förkortar småningom livet.
103. Lätjjan går så sakta, att eländet trampar henne på hälarerna.
104. Fliten betalar skulderna., men häglöshet ökar skuld på skuld.
105. Var lovlig hantering förenar heder och vinning.

106. Verksamhet är välgångens moder.
107. En flitig och verksam människa dör aldrig av hunger.
108. Vårda din hantering, så skall din hantering vårda ditt välstånd.
109. Man måste ställa munnen efter matsäcken. (se 156)
110. En narr finnes alltid en större narr, som beundrar honom.
111. Korpen blir ej (dess) vitare, fast man tvålar honom.
112. När man ej vill se, hjälper varken ljus eller glasögon.
113. Vi hava alla förnuft, men många hava ej ännu försökt, vartill det är gagneligt.
114. Glasögon, träben och löständer äro lika nya vänner: de gamla voro bättre.
115. Verket prisar mästaren.
116. Innan du rådfrågar din fåfånga, rådfråga dina tillgångar.
117. Vanan är andra naturen.
118. Anse icke nog att berömma dygdiga människor - likna dem.
119. En klok människa tager lärdomar av andras olyckor, men dåren drager icke en gång fördel av sina egna.
120. Den som har en hantering har en herregård.
121. Frukten av ett redligt arbete skänker det renaste nöje.
122. En narr och hans penningar äro snart åtskilda.
123. Den stummes tunga är bättre än ljugarens.
124. Reta icke avunden med skrytsamma företag, men kväv honom med dygdiga handlingar.

125. Värdera högre en anständig fattigdom än ett lastbart överflöd.
126. Med ihärdighet kommer man vanligen alltid till målet.
- ? 127. Om du vill, att din angelägenhet skall utföras , så gack själv åstad. Vill du hava den ogjord så skicka en annan.
128. För mycket förtroende till andra, förstörer mångens välstånd.
129. Om du köper det som är överflödigt, så torde du slutligen nödsakas att sälja det nödvändigaste.
130. Av tvänne olägenheter bör man utvälja ~~den~~ den mindre.
- ? 131. Om en man icke iakttagert sparsamheten medan han något förtjänar, skall han dö utan att hava en styver övrig, oaktat han hela sin livstid arbetat som en träl.
132. Man bör ej eftersträva att befalla, förrän man lärt sig lyda.
133. Den som lever med förbrytare, blottställer sig att dö med dem.
134. När man inte har i makten, får man ha det i akten.
135. Hake får väl make, om det så icke blir annat.
136. /Några ordspråk, som lever på folkets läppar!/
Bättre en mager förlikning än en fet rättegång.
137. Sockermun har gift i grund.
138. När åkern blir ^{väl} gödd, blir bonden ^{väl} född.
139. Mången smeker barnet för ammans skull.
140. Små sår och fattiga vänner skall man icke förakta.
141. När du vill göra ont, så sök ett ställe, där Herren ej ser dig.

142. När hoen är tom, bitas grisarna.
143. När man ger tiggaren ost, så vill han ha den stekt också.
144. Den som i ungdomen förstör fågelbon, antänder byar i ålderdom.
145. När nöden är som störst, är hjälpen som närmast.
146. När sannt kommer fram, ~~såxtöperksskan~~ får lögnen skam.
147. Människan spår, men Gud rår.
148. Den som ger, tills han tigger, bör ha stryk, tills han ligger.
149. Den som har en stor mun, bör ha en stark rygg.
150. Alltid frusen jord för lata svin.
151. Små grytor hava också öron.
152. Som den gamla sjunga, kvittra de unga.
153. Ungdomsplanta är ålderdoms frukt.
154. Katten hade väl gärna fisken, men ville icke väta sina fötter.
155. Bygående höna får (väl) antingen korn i kräva eller käpp i nacke.
156. Bäst att rätta munnen efter matsäcken. (Se nr 109)
157. Man blir inte själv vit av att svärta andra.
158. Ont samvete har ulvatänder.
159. Guldet prövar mannen.
160. När fingret är ringad, är flickan tvingad.
161. Kläderna göra ej mannen.

162. Kon mjölkar inte mer för det byttan är stor.
163. Kan du inte lyfta stenen, så välta honom.
164. Mången är ej så halt som han linkar till.
165. Tvungen ~~frann~~ fram vänder snart om.
166. Tom säck kan illa stå upprätt.
167. När stora herrar träta, sätter fattig man håret till.
168. Rädd man vinner ingen stad.
169. Raskt vågat är ~~kikkvikkvikkvikkvikk~~ halvt vunnet.
170. Ont skall med ont fördrivas.
171. Av frukten känner man trädet.
172. Han förstår sig lika mycket därpå som suggan på väderkvarnen.
173. Öl gör blodet tjockt och tankarna tunga.
174. Nöden har ingen lag.
175. Fåfång gå lärer mycket ont.
176. När fåret retas med ulven, står dess päls i fara.
177. Där lag brister, ligger freden sjuk.
178. Akta dig för hunden - skuggan bits icke.
179. Det är ej gott i huse, där ingen är kuse /husbonde/, men ännu värre, där v.o.e. är herre.
180. Medan min tunna rann, kände mig både kvinna och man, men när hon upphörde att rinna, kände mig varken man eller kvinna.
181. Ett pund fjäder väger lika mycket som ett pund bly.

182. Den som mycket håller av sig själv, honom håller ingen av.
183. Bönder äro inte gäss, för det de äro grå.
184. Mången spottar i kålen och får sedan själv äta den.
185. Skrattar bäst som skrattar sist.
186. Så stort skepp har väl förr seglat omkull som en vällinggryta.
187. Under låga tak bo ofta höga själar.
188. Lyckan gör många vänner, men nöden prövar dem bäst.
189. Har man sagt A, bör man även säga B.
190. God rykt är hästens halva foder.
191. När det regnar på prästen, så dryper det på klockaren.
1921. Av skadan blir man vis.
193. Den som inte ser upp med ögonen får se upp med pungen.
194. Nattgammal is är ej att lita på.
195. Spara vid svicken och låta löpa vid tappen är dålig hushållning.
196. Året är långt, och målen äro många - tag vara på smulorna.
197. Värmen är halva födan.
198. Skogen är fattigmans tröja.
199. Ofta ligger ormen under rosenbusken.
200. När tjuvarna ~~kräta~~ komma i träta, får bonden sin ko igen.
201. Den som blyges vid att fråga, skämmas vid att lära.

Skolmästaren Ola Håkansson, som på 4. året varit skolmästare inom mitt pastorat, lemnas det intyg, att han jemte goda insigter i Skolmästareyrket, visat den ovanligaste oförtrutenhet och flit, så att det är med största ledsnad jag måste lemna honom ifrån mitt pastorat, der jag erbjudit honom en annan lägenhet, än den svåra han innehade och der ett sammangaddat parti av personer, som hvarken kunde läsa eller förstå gagnet av ett andra lärde det, uttröttade både honom, mig och de för folkundervisningen nitiske männen i schollaget. i innanläsning af svensk och latinsk stil är han både säker och ledig. Han skriver med den riktighet, att ett concept af ett hans tal blivit i original uppsänt till Stockholm och ordagrant aftryckt i en där utkommande tidning, utan att några kunnat deri anmärka någon brist om ej någon obetydlig i commatering. I Räkning och mera dylikt är han tillräckligt

öfvad vid den undervisning, som i vanliga folkskolor
plägar komma i fråga, äfven är han något öfvad i wexel-
undervisningsfacket och har det begagnat. Han fyller
sina pligter hvarken för människors beröm eller att
undgå deras klander, utan har den bästa skolinspektorn
inom sig. Så att ur alla hänseenden jag på det ömmaste
och tryggaste anbefaller honom till en hvar som kan hans
tjänst behöfva.

Westerstad

P. Wieselgren

d. 28 Maji 1838